בס"ד

העלון טעון גניזה
עלון מס' 587
שבת פר' וילך
שנת תשפ"א

תפארת ינון

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זיע"א

יוצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 03-6182992

העלון מוקדש לעילוי נשמת
יוסף בן רבקה ז"ל
שושנה בת אסתר ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
שלמה בן ויקטוריה ז"ל
שרה בת מלכה ז"ל

לרפואה שלמה
אולגה זימבול בת אמילי

מטעמים לשולחן

כי ידעתי את יצרו (לא, כא)

מלך זקן וכסיל אורב לנו בכל יום מימות חיינו, וכל כוונתו היא להסית ולהדיח אותנו מדרך הישר. לשם השגת מטרה זו הוא מגיס את כל כוחותיו, אורג את כל החוטים ומגדיל את הנסיון, עד כי האדם נופל ברשתו כפרי בשל. על להטוטיו של היצר מספר ה"**בן איש חי**" את המעשה הבא: קמעונאי בעל חנות מכולת צריך היה לקנות סחורה מהסיטונאי, ולשם כך נעזר במתוך שיעזור לו לקנות סחורה במחיר זול ומשתלם. הלכו שניהם אל הסיטונאי, ותוך כדי משא ומתן ביניהם, התגלע איזשהו וכוח. בעקבות הדברים גבר זעמו של הסיטונאי, והוא קם וקרא בכעס:"אני נשבע שלא אמכור לך סחורה!". בעל החנות יצא מלפניו מודאג. האם באמת כל הקשרים ביניהם נותקו? הוא שח על דאגתו למתוך, אך הלה טפח על שכמו בידידות, קרץ בעיניו ואמר:"אל דאגה, אני מכיר מתוך חזק יותר ממני, ותוך חצי שעה אני משוכנע שכל הסחורה תהיה בדרך אלינו!". המתוך נפרד ממנו, ומיד סב על עקבותיו וחזר אל הסיטונאי. "אמור נא"-פנה אליו- "מה הדבר הרע שעבר עליך?"? "הוא הכעיס אותי"-השיב הסיטונאי. "נו, נו, וכי מחפש אתה לגרש את הקונים מלפניך? הלא אתה רוצה למכור, והוא לא בא לבקש צדקה אלא לקנות, צריך היית למצא דרך להתפשר" טען בהגיון. "אתה צודק" הסכים הסיטונאי, "לא יודע מה קרה לי, הכעס השתלט עלי". "טוב, כעת תמכור לו" המשיך המתוך. "אבל נשבעתי שלא אמכור. מה אוכל לעשות?". "יהיה בסדר. תעמיס הכל על העגלה שלי". הסיטונאי עשה כדבריו, ועד מהרה יצאה עגלתו של המתוך לדרך כשהיא עמוסה בסחורה-הישר לעבר בעל החנות. "אינני מאמין למראה עיניי", נדהם בעל החנות,"מיהו המתוך המוצלח שגרם לו להסכים למכור לי?". "אינך מכיר אותו. הוא מתוך-על. הכי טוב בשוק". "מי?". "קוראים לו היצר הרע, מיד כשהסיטונאי נשבע לך, תכף הגיע היצר הרע כדי שיעבור על שבועתו, ולא עזב אותו עד שהוא בכבודו ובעצמו הניח את הסחורה על העגלה, כדי לפקח באופן אישי ולודא שאותו אדם יעבור על השבועה"..."כמה עלי לשלם לך על התווך?". "מאה ועשרים לירות". "לך מגיע רק ששים, חצי תווך". "אתה צודק. לי באמת מגיע רק ששים, אבל אתה הרי אינך מכיר את היצר הרע, אז תן לי-ואני כבר אתן לו". נטל המתוך בידו את מאה ועשרים הלירות ופנה לדרכו. הוא נזכר כי באותו בקר בקשה ממנו אשתו לקנות לה שלושה מטרים בד מסוג מסוים, והדגישה שיקפיד לקנות את הבד הצרפתי ולא את האנגלי שהוא פחות טוב. הלך, אפוא, לחנות בדים, והתענין בסחורה. לא היו לו די מעות עבור תשלום לבד הצרפתי , ולכן ביקש את הבד האנגלי, שעלה מאה וארבעים לירות, ועל ידי זריזות ידים הצליח לספור גם מה שלא קים ולשלם רק מאה ועשרים. שב הביתה ושקית הבד בידו. "הבאתי את הבד?"-שאלה אשתו."כן". "את הצרפתי?"-"ודאי". פתחה האישה את השקית והבחינה שהבד-בד אנגלי הוא. "אמרתי שתקנה את הצרפתי", התכעסה. "זה מה שקניתי", ענה ביובש. "זה האנגלי!"- טענה האישה בתקיפות. "זה הצרפתי, טעות בידך". "האנגלי". "הצרפתי". הם התוכחו ביניהם עוד דקות אחדות, עד שפקעה סבלנותו והוא נשבע לה בספר התורה שזהו הבד הצרפתי...כשפגש שוב באותו בעל חנות מאמש, שאל אותו הלה:"האם מסרת ליצר הרע את החלק שלו?". "כפל כפלים מסרתי לו", ענה בבושה, "הסיטונאי רק נשבע לשקר, ואני גם נשבעתי לשקר וגם גנבתי...". כך היא דרכו של היצר הרע - מסים ה"בן איש חי" - לא רק שהוא מדרדר את האדם מטה וגורר אותו מעברה אחת לרעותה, אלא שהוא גורם לו להנות מן המעשה שעשה, מבלי לתת את הדעת לחומרתו.

כרחם אב על בנים

בתפילה זכה אנו מזכירים את זכותנו לפני אבינו שבשמים באמרנו:"אבינו מלכנו רחם עלינו כרחם אב על בנו שמרד באביו ויצא מביתו. ובשובו אל אביו בבושת פנים בבכי וצעקה ומתנפל לפניו, מדרך האב לרחם על בנו". מסופר שבאחד ממסעותיו של הגאון **רבי חיים שמואלביץ** זצ"ל אל קברות הצדיקים בערב ראש השנה, הלך גם ל"יד אבשלום". שאלוהו מלויו: הלא "יד אבשלום" איננו קבר, ומדוע אם כן כולל אותו הרב במסעו? השיב להם הרב: אמנם כן, צודקים הנכם. ובכל זאת מובא בגמרא (סוטה י, ב) שלאחר שנהרג אבשלום, קרא עליו דוד אביו שמונה פעמים:"אבשלום בני", כדי להעלותו משבעת מדורי גיהנום ולהכניסו לעולם הבא. לפיכך, הריני מתיצב כאן, במקום זה, כדי להתחנן לפני בורא העולם ולומר לו: ראה אהבת אב לבניו, אף על פי שאבשלום רדף את אביו וגירש אותו ממקומו, עד שנאלץ המלך לברוח יחף, בכל זאת התפלל עליו דוד וריחם עליו, וכאב את כאבו של בנו. אף אתה, אבינו אתה, על אף שחטאנו לפניך, מחל לנו וסלק מאתנו כל מרעין בישין, ותכתוב את כולנו לשנה טובה ומבורכת...

ומתוק האור

זמני שבת
פרשת וילך - שבת שובה

	פלג המנחה	הדלקת נרות	צאת שבת	רבינו תם
ירושלים	5.39	6.16	7.27	8.08
תל אביב	5.41	6.33	7.29	8.05
חיפה	5.40	6.23	7.28	8.05
באר שבע	5.40	6.33	7.28	8.05

הפטרה: "שובה ישראל"

ההלכה השבועית

הלכות עשרת ימי תשובה

א. כתב הרמב"ם (בפ"ג מהלכות תשובה ה"ד): נהגו כל בית ישראל להרבות בצדקה ובמעשים טובים ולעסוק בתורה ובמצות מראש השנה עד יום הכפורים, יותר מכל השנה. גם נהגו כולם לקום בעוד לילה בעשרה ימים אלו להתפלל בדברי סליחות ותחנונים עד שיאיר היום.

ב. עבירות שבין אדם לחברו, כגון החובל בחברו, או שגזלו, או עשק את עמיתו, אין יום הכפורים מכפר לעולם, עד שישלם לחבירו מה שהוא חייב לו, ואף על פי שהחזיר לו הממון שהוא חייב לו, צריך לרצותו ולבקש מחילה שימחול לו, ואפילו לא הקניט את חברו אלא בדברים בלבד, צריך לפייסו ולהפציר בו שימחול לו. ואסור לאדם להיות אכזרי וקשוח באופן שלא ירצה להתפייס, אלא כל אדם צריך להיות נוח לרצות, ובשעה שמבקש ממנו מי שחטא לו למחול לו, הוא מוחל בלב שלם ובנפש חפצה. ואפילו הצר לו מאד וחטא לו הרבה, לא יקום ולא יטור, וזהו דרכם של זרע ישראל ולבם הנכון, אבל הגויים ערלי לב אינם כן, אלא "ועברתם שמרה נצח". וכן הוא אומר על הגבעונים שלא רצו למחול ולהתפייס, "והגבעונים לא מבני ישראל המה".

(חזון עובדיה)

סיפור השבוע

השמחה והששון, הדיכאון והאסון שימשו בערבוביה אצל ר' יקותיאל ארציאלי איש העסקים הנודע, שעסקיו המלבלבים חבקו עולם מחד, אבל מאידך התקשורת זינבה בו יומם ולילה והתוצאות המדאיגות של הבדיקה הרפואית שעשה לא מכבר הורידו את מפלס מצב רוחו, אל מתחת למצולות-ים. יקותיאל ארציאלי, המכונה קותי, היה חסיד נאמן של האדמו"ר שלו, ששכן כבוד בארה"ב ותחת כנפיו הרחבות פעלו – בקדחנות מפוארת – מוסדות נפלאים של תורה וחסד. קותי, אב לששה ילדים כשרוניים ויראי שמים, היה יד ימינו של האדמו"ר, וכל עיסקה שיזם או רקם עברה תחת עיניו הבוחנות ומוחו הגאוני של האדמו"ר, שידע בשאלה או שתיים להוציא את הערמונים מן האש, ולאבחן סכנות מוקשים ושאר מרעין בישין, העלולים לפגוע בחסיד האהוב והטוב שלו.למותר לציין כי ר' יקותיאל ארציאלי היה נדבן בקנה מידה עצום, אשר לא אחת ולא שתיים היה משלשל את כל (!!!) רווחיו לקופת המוסדות, מה שהפך אותו לעמוד החסד המרכזי והבולט בשערי החסידות הגדולה. האדמו"ר שליט"א הכיר תודה והוקיר את פעליו הברוכים של העסקן הנודע, והקפיד תמיד שישב סמוך אליו ב"טיש", דאג אישית לקנות לו אתרוג מהודר לפני סוכות, וערך חופה וקידושין לשלושת צאצאיו שנישאו בשעטו"מ. חיבה עמוקה שררה בין השניים. האדמו"ר נהג לשבח את עינו הטובה של קותי, וליבו הנדבן ללא גבול, וקותי עצמו היה מעריץ של רבו, ודאג לשדר לכל עבר קיתונות של "אמונת חכמים" עקב עצותיו המחכימות והמועילות של הרבי. מנהלי הבנקים גם הם אהבו את הגביר יקותיאל ארציאלי, שכן חשבונו באופן תדיר הלך והתעצם, תזרים ההכנסות הגיע כמעט מכל מקום בעולם, בדולרים, ביינים, ביורו, במה לא.עד אותו בוקר, בוקר מר ונמהר. באותו בוקר חש ארציאלי שעולמו הולך להחרב עליו. העתון הכלכלי "קוסמוס" פירסם תחקיר ענק לפיו עסקיו של ארציאלי אינם כשרים בלשון המעטה. הוא נחשד בשיתוף פעולה עם גורמים פליליים ועם סוחרי נשק מתועבים. ההכפשות היו מחרידות ומבישות. העיתון הבטיח להמשיך ולחקור, כשהוא מבטיח שזה רק קצה הקרחון... ואכן כן, מדי שבוע ומדי יום נוספו עוד כמה עלילות. מבחינת התקשורת דמו של האיש הותר, וההכפשות התעצמו כגלים בסערת צונאמי.אחרי שבועיים הוא התמוטט והובהל לביה"ח. לאחר שלושה ימי בדיקות מקיפות יצא הרופא המטפל דר' סטיבנסון ואמר לרעייתו ולבניו: "צר לי, אבל לאביכם יש גידול ממאיר במעי הגס. אנחנו שוקלים עכשיו דרכי טיפול". הדמעות שנשפכו שם באותן דקות היו כמי-נהר. ההון, ההצלחה, העושר, הנדיבות, הכבוד, היו שווים כקליפת השום. השמחה והששון של ההצלחה הכלכלית נמחו במבול של הדיכאון והאסון הרפואי... הם רצו אבא חי, בריא, ולא אבא חולני ונרדף ע"י התקשורת. טוב פת חרבה ושלווה בה. רזה, רועד ועצוב, ניצב קותי מול האדמו"ר וביכה את מצבו. "אני יודע שהכל משמים כבוד הרב. אבל כאלה מכות חזקות, בתוך זמן קצר. המחלה מבהילה אותי... מי יודע כמה זמן נותר לי לחיות. והתקשורת רומסת את כבודי, והפירסומים עלולים לגרום לי נזק כלכלי עצום... אין לי טרוניות חלילה כלפי שמיא, כבוד הרב... אבל אני נבוך, מסוחרר, מבולבל".הוא התיישב על כסא העץ מול הסטנדר של האדמו"ר ומחה דמעות גדולות. איש העסקים ארציאלי דמה באותן דקות לאחרון האומללים שבדור. האדמו"ר סימן לו לגשת אליו. קותי ניגש וקרב אוזנו אל פיו של רבו. "לך בני, עשה מה שביקשתי ממך ומן השמים ירחמו". זה היה המשפט האחרון בעצתו של הרב.למחרת נפרד קותי מבני משפחתו. "אל תדאגו לי בבקשה. אני אקח את התרופות כמו שציווה הרופא, עשו לי טובה ואל תתקשרו אלי. פעם בשבוע, בערב שבת אתקשר להגיד שבת שלום".איש העסקים הנודע יקותיאל ארציאלי נחת בלונדון. בנמל התעופה "היתרו" הוא החליף את חליפת העסקים שלו בחליפה פשוטה, לבש חולצה לבנה מקומטת ועלובה, חבש לראשו קסקט צמר אפור ויצא לעשות... שנור. הוא עבר מוילה לוילה, מחנות לחנות, ממשרד למשרד, הציג את אלבום התמונות של מוסדות האדמו"ר שלו וביקש צדקה. "אני שליח של האדמו"ר" סיפר "כל דולר יעזור להציל עוד תינוק של בית רבן ולהגדיל תורה וחסד...". והוא אסף דולר לדולר, סנט לסנט. בלילות הוא נרדם מתחת לגשרים או בתוך מחסנים עזובים. מלון? שלא יעלה על דל שפתיכם.הו, הו, והיו גם בזיונות מבישים ומרים. "נוכל, גנב, עז פנים" זעק לעברו מיליונר ברובע העסקים של לונדון.

"הסתלק לי מהעיניים חתיכת נוכל", המיליונר טרק את הדלת בפניו של קותי ההמום. הוא שרך רגליו בגרם המדרגות המוביל למדרכה לעיניהם הבורקות והשמחות לאייד של עשרות אנשים ששמעו את הבזיון הגדול. קותי רצה לבלוע את הקסקט ממבוכה. ליבו היה שותת וסדוק, הוא רצה לעלות למטוס הראשון ולחזור הביתה... אך מה לעשות המשימה עדיין לא הסתיימה. בשכונת היוקרה רוג'רס האוס הוא ספג עוד חרפה פומבית. הגברת המבוגרת שפתחה לו את הדלת החליטה משום מה, שקותי הוא הפורץ ש"ניקה" את ביתה בשבוע שעבר מכל התכשיטים. היא לחצה על כפתור סמוי סמוך למזוזת הדלת, ותוך שתי דקות הגיעה ניידת משטרה עם שני שוטרים קשוחים שכבלו בזריזות את השנורר קותי באזיקים, והכניסו אותו לניידת. אתם מבינים, קותי ארציאלי המיליונר הענק, עם דרכון מזוייף, עם זהות שאולה, עם אלבום תמונות וכמה אלפי דולרים תרומות שאסף, הושלך לתא מעצר כמו אחרון השיכורים, לועס לחמניה עבשה ושותה מים מכוס אלומיניום מעופשת. אוי לאותה בושה, או לאותה כלימה. באותן דקות של עלבון ושפלות הוא הרגיש כאילו נשמתו פורחת לה, וחדשה ניטעת לה במקומה. הרגשה כזו שרק מרגישים, אבל אי אפשר לתארה במילים. אחרי שלושה חודשים אפופי בזיונות נחת קותי בניו-יורק ועם אותה חליפה מיושנת ומבישה והקסקט האפור על ראשו ביקש להכנס לאדמו"ר. המשב"ק לא האמין למראה עיניו, הוא זיהה את המיליונר ארציאלי, וחשב שהשתבשה עליו דעתו..."אתה רוצה אולי כדור הרגעה" שאל המשב"ק. "לא אני רוצה להכנס לאדמו"ר".קותי ארציאלי מצא את עצמו עומד מול האדמו"ר שרכן על הגמרא וניגן את לימודו."רבי, רבי", קולו נשנק. הוא ניגש לרב, שחיבקו בחום רב. הוא התחיל למרר בבכי כמו ילד קטן, והרב מלטף את מצחו של חסידו הנאמן ולוחש לו "קותי יקירי, הגלות שלך נגמרה, הנח את התרומות על שולחני ורוץ לבית-החולים, תבקש שיעשו לך בדיקות חוזרות". הרופאים היו המומים... הגידול נעלם כלא היה, שום שריד למחלה הממארת לא נמצא. "אתה אדם בריא" אמר לו ד"ר סטיבנסון כשהוא כמעט בולע את לשונו מתדהמה. "הצילומים הראשונים אומרים יש גידול, בצילומים האחרונים אין זכר ושארית, קרה פה נס".אחר כך הוא ניגש למשרד הראשי של עסקיו. העתון "קוסמוס" של אותו יום הונח על שולחנו. הכותרת של הדף הראשי היתה ענקית. "התנצלות". מערכת "קוסמוס" התנצלה בפני איש העסקים יקותיאל ארציאלי על מסכת של השמצות ורכילויות ללא שום הוכחה עניינית. המקור שהזין את העתון התברר כנוכל ממדרגה ראשונה, שניסה להפליל את ארציאלי עקב יריבות עסקית. פרקליטיו של ארציאלי ביקשו 3 מיליון דולר פיצויים מן העתון כפשרה, כדי להמנע ממשפט דיבה מקיף ומתיש כשידם על התחתונה. לבסוף התפשרו על שני מיליון דולר. הצ'ק הוסב לפקודת מוסדות "תפארת התשובה", בית תמחוי גדול וחדיש שחנך האדמו"ר בפאתי השכונה. במעמד חיתוך הסרט לחש האדמו"ר לקותי "בני חביבי, עכשיו נטפל בסקרנות שלך. נפלו עליך צרות קשות ואיומות. למה? ובכן נתת צדקה ביד רחבה, בשמחה ובמאור פנים, אבל בפנים עמוק בלב, קיננה בך אותה גאווה ארורה שאיימה לסלק אותך מן העולם ולהפוך את צדקותיך ותרומותיך לחסרות תועלת רוחנית. את ניצוץ הגאווה הזה צריך היה לבער מן העולם, כי הוא חלילה, רצה לבער אותך מן העולם בקיצור ימים ושנים. העתונות זינבה בך וביזתה אותך, כדי שתחזור בתשובה אך נשארת זקוף... אחר כך באה המחלה הנוראה. התמוטטת, אבל בלב עדיין קיננה בך אותה גאווה מטופשת, כאילו אין נדיב וצדיק כמוך. קותי יקירי, הביזיונות של הגלות, התחושה שאתה שנורר עלוב ומבוזה ספוג בזיונות וגידופים, הצליחה לעקור ממך את המחלה הארורה ביותר. הגאווה. אני אוהב אותך" אמר האדמו"ר "לו יהי חלקי עמך, בעל תשובה גדול שכמוך". קותי חיבק ארוכות את רבו, והודה לקב"ה שקיבל את חייו במתנה.

באדיבות המחבר- הרב קובי לוי הי"ו

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

גיסי, בעלה של אחותי קיבל שבץ מוחי רחמנא לצלן, פינו אותו בטיפול נמרץ לבית החולים, מיד כשהגענו לבית החולים, הכניסו אותו במידי לצינתור בראש על מנת לשחרר את קריש הדם. הוא היה מורדם ומונשם, והרופאים עדכנו את המשפחה שהסבירות שהניתוח יעבור בהצלחה והוא ישרוד אותו מאוד מאוד קלוש. מיד התקשרנו ל"**חסדי ינון**" לעשות "**פדיון נפש**" כשאנו בוכים וכואבים, כשסיפרנו בשיחה שהרופאים אמרו שהסבירות להצלחה מאוד קלושים ונתכונן לגרוע ביותר, ענו לנו מעבר לקו ב"**חסדי ינון**" שהרופאים לא גוזרים גזרות אלא רק הבורא יתברך, ובעזרת השם יהיו בשורות טובות. על מנת להבין את גודל הסיעתא דשמיא הניתוח נעשה בתשע וחצי בבוקר ובשעה שלוש אחר הצהריים, הוא כבר היה לאחר ניתוח ללא הנשמה וללא הרדמה, היום הוא כבר בשיקום. רק להודות לבורא על רחמיו וחסדיו המרובים.

אתי מלוד

היום בבוקר התקשרתי ל"**חסדי ינון**" לבקש לעשות "**פדיון נפש**" דחוף לבתי התינוקת בת החודשיים שסבלה מחום גבוהה והקאות, לפני שאנו פונים לבית הרפואה לחדר מיון, שכל תוצאות הבדיקות יצאו תקינות והיא תשוחרר הביתה במהרה בע"ה. עברו מאז שעה פלוס. ואני מתקשר לבשר שכמו שנכנסו למיון יצאנו במהרה וכל תוצאות הבדיקות תקינות, כשהחום ירד במידי, רק להודות לשם יתברך...

אדם.ש מהדרום

אמא שלי שתחיה תקופה סובלת מכאבי שיניים כל כך חזקים עד כדי כך שזה השפיע עליה בכאבי ראש איומים בחלק העליון ומאחורי הראש עד שלא יכלה בכלל לתפקד. הלכנו לרופא על מנת למצוא מזור לכאבים, והוא אמר שזה לא בטיפולו ואין לו אפשרות לעזור. יש לנו הכירות עם הפדיונות של "**חסדי ינון**" אז ביקשתי מאמי רשות לעשות לה "**פדיון נפש**", היא אמרה שזה פרח מזכרונה ושנעשה לה פדיון. אני מתקשרת עכשיו דבר ראשון לעשות פדיון לעוד מישהו ולשתף שברוך השם מאז הפדיון הכאבים חלפו בסיעתא דשמיא כאילו לא היו, ושבע"ה בזכות זיכוי הרבים שהמצב ימשיך ככה, ישתבח שמו לעד!

ר.מ. הוד השרון

אשתי היתה בחדר לידה, לקראת לידה רגילה. לאחר עכוב של למעלה מחמש שעות, הגיע פרופסור שבדק אותה ואמר שיש בעיה בדופק של העובר. וקיימת סכנה לאם ולעובר ולכן חיבים לנתח...מיד התקשרתי ל"**חסדי ינון**" ואכן עשו לאשתי "**פדיון נפש**" מיד. ומיד לאחר מכן פלא של ממש...הרופא חזר ואמר שהחליט להמתין קצת ובסיעתא דשמיא ב"ה בסופו של דבר היתה לידה רגילה לחלוטין, ללא סבוכים ונולדה לנו תינוקת בריאה ושלמה ב"ה. התקשרנו להודות על הסיעתא דשמיא... תזכו למצוות!

נחמן אוחיון - מודיעין עלית

הבן שלי עמד להתחתן וכולנו היינו מרוגשים אבל מאוד חששנו לאור המצב שחס וחלילה החתונה תיפגם, עשינו "**פדיון נפש**" ב"**לחסדי ינון**" שהכל יסתדר והשמחה תהיה שלמה בע"ה. וברוך השם הודו להשם כי טוב...הייתה סייעתא דשמיא מדהימה עד כדי כך שאפילו מהאוכל אנשים נהנו ואמרו שלא היו בחתונה עם כזו שמחה ובכזה שפע וודאי שגם טעים.

י. ש. א מאשדוד

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 03-6182992

לזכוי הרבים- ניתן לשלוח סיפורי פדיונות לפקס 077-2182992 . נא לציין שם וטל'. הפרטים נשארים במערכת או יפרסמו לפי בקשת השולח

החיזוק השבועי
להפוך את המינוס לפלוס

אדם אחד קיבל טלפון ממנהל הבנק: "הנך נמצא ביתרת חובה של מאה אלף שקלים, החזירו לך כבר תשעה צ'קים. אם לא תסדיר את החשבון בתוך שבוע ימים יוחזר הצ'ק העשירי, ותהפוך להיות בעל חשבון מוגבל למשך שנה". חשב האיש לעצמו: "חשבון מוגבל - אלו בזיונות! כל הצ'קים יחזרו, כולם יידעו ויהססו לסחור עימי. אבל מה אוכל לעשות? גם אם אעבוד כל השבוע, בלילות ובימים, כמה אוכל להרוויח? חובותיי גדולים מאד..." לכולנו יש חשבון בנק, לעיתים החשבון ביתרת זכות, ולעיתים צוברים אנו חובות ונכנסים למינוס. במקרים מסוג זה לא יתכן שמנהל הבנק יחליט להיטיב עימנו ולמחוק את יתרת המינוס ועוד להוסיף לנו אלפי שקלי זכות...לא כך הדבר בבנק שמתנהל בשמים. מנהל הבנק הוא בורא עולם, לעיתים גם בחשבוננו בשמים אנו נכנסים ליתרת חובה, עוונותינו גדולים מזכויותינו, אולם שם יש לנו אפשרות למחוק את החובות ואף להפוך אותם לזכויות. אם יבוא אדם אל מנהל הבנק, אל בורא עולם ויאמר: "סלח לי שהכנסתי את עצמי לחשבון חובה, מעתה והלאה אשפר את המאזן, אמנע מעבירות ואצבור עוד ועוד זכויות" - יאיר לו הבורא פניו, ישמוט את חובו, ואף יהפוך את עבירותיו לזכויות. כוחה של בקשת סליחה הוא גדול, כוחה של התשובה הוא לאין שיעור. מה ניתן לעשות בימים המעטים שנותרו לנו עד יום הכיפורים? כיצד ניתן לתקן בהם שנה שלימה, פגומה, קשה ומטלטלת? להחליט לפתוח דף חדש, לנקות את העבר ולהתחיל מבראשית - אם נקבל על עצמנו לפתוח דף חדש - גם בורא עולם יפתח עבורנו דף חדש, דף נקי וחלק, דף בו יחתום הבורא למעלה "חתום לחיים של טובה וברכה, בריאות נחת ושמחה, פרנסה טובה וכלכלה..." תשובה, בקשת מחילה, קבלה טובה הן הטיפקס שאיתו נמחק את המחברת המוכתמת מהשנה שעברה, ונפתח דף חדש, נקי ומלא בברכות טובות...
רונן קרתא

הפרשה המצויירת
// מתוך מדור "מטעמים לשולחן" \\

לע"נ נח בן טראקי, יסמינה בת מסעודה, יהושוע בן עזיזה, רחל בת פלילה, יעקב בן רוזה, אמילי בת רוזה, צבי בן אילנה ז"ל, בקי אליסיה בת מטילדה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 03-6182992. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"**חסדי ינון**" בכרטיס אשראי בקו הישועות 03-6182992 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440 או ב- bit 050-95-80-500